

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาบุคคล สังคม ให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ต่อเนื่องกัน เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ อย่างสร้างสรรค์และมีความสุขเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพเป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลัง สำคัญในการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขัน ยืนหยัดทัดเทียมกับนานาชาติของประเทศ สำนักงานการศึกษาพิเศษ (2546 : 3) รัฐบาลจึงพยายามทุ่มเททรัพยากรปัจจัยต่าง ๆ ให้เด็กและ เยาวชนทุกคนมีสิทธิและโอกาสให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งเด็กทั่วไปและ เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา แนวคิดที่ให้เด็กทุกคนได้เข้าสู่สถานศึกษาที่จัดไว้โดยไม่แบ่งแยก เลือกปฏิบัตินับได้ว่าเป็นแนวคิดหรือแนวทางที่สำคัญยิ่ง ปัจจัยเบื้องต้นที่เป็นพื้นฐานของการ บรรลุถึงสังคมแห่งความเท่าเทียมกันต้องเริ่มจากการปฏิบัติที่ไม่เลือกปฏิบัติเพราะจะเป็นผลให้ เกิดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 8)

นอกจากนี้รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญที่ต้องให้การศึกษาย่างเท่าเทียมกัน จึงได้ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ระบุว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิ เสมอกันในการเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมี คุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยรัฐต้องสงเคราะห์ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ จึงทำให้มีกฎหมายนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ที่บกพร่องตามมาหลายฉบับและที่สำคัญได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 วรรคสอง ระบุว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ พึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” ซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาที่จัด ให้กับเด็กปกติ จำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษที่แตกต่าง ไปจากการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปกติ

ในด้านที่เกี่ยวกับวิธีสอน ขบวนการเนื้อหาวิชา (หลักสูตร) เครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : 13-14)

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองจะต้องจัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ว่าด้วยวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (กองการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ, 2543 : 9) เพราะเป้าหมายการให้เด็กจบการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการศึกษิตตามปกติในระบบโรงเรียนเพียงอย่างเดียวไม่สามารถตอบสนองเป้าหมายของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะคนพิการและเป้าหมายหลักของการศึกษาทั่วไปในระบบโรงเรียนปกติไม่สามารถให้บริการได้ (ศรีศักดิ์ ไทยอารีและคณะ, 2542 : 24-25)

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักที่จะต้องนำนโยบาย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสู่ภาคปฏิบัติ จึงกำหนดให้ปี 2542 เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยกำหนดนโยบาย “คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน” ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ต้องรับเด็กพิการ เด็กบกพร่องทุกประเภทเข้าเรียนในโรงเรียนทั่วไป ในลักษณะการจัดการเรียนร่วม ซึ่งต่อมาได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับพุทธศักราช 2545 มาตรา 12 ระบุว่า “ให้กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครองท้องถิ่นและสถานศึกษา จัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม อารมณ์ การสื่อสารหรือร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือเด็กซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาสหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมรวมทั้งได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตามความจำเป็นเพื่อประกันโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาภาคบังคับ” มาตรา 15 ระบุว่า “ผู้ใดปราศจากเหตุอันสมควรกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นเหตุให้เด็กมิได้เรียนในสถานศึกษา ให้กับเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งเด็กพิการหรือเด็กบกพร่องประเภทต่าง ๆ ซึ่งเด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ต้องได้รับการศึกษาพิเศษโดยมุ่งเน้นให้จัดการศึกษาแบบเรียนร่วม แต่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูส่วนหนึ่งปฏิเสธการรับเด็กพิการเข้าเรียนด้วยเหตุผลคือ บุคลากรทางการศึกษาเหล่านั้นขาดความรู้ความเข้าใจในลักษณะและความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละประเภทและที่สำคัญไม่รู้ว่าจะจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างไร (ดารณี อุทัยรัตนกิจ, 2538 : 3)

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้น ต้องเป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาตัวบุคคลในฐานะ เป็นเอกกัตบุคคลเป็นสำคัญ คนพิการแต่ละคน แต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ อย่างเด่นชัดและมีความต้องการบริการการศึกษาที่แตกต่างกันเป็นอย่างมาก แต่เป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ก็คือการส่งเสริมให้คนพิการแต่ละคนสามารถพัฒนาไปได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน มีคุณธรรม จริยธรรม ทัศนคติในตนเองและสามารถดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับคนปกติได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์และบรรณูปเป้าหมายดังกล่าวต้องคำนึงถึงมโนทัศน์ 3 ประการในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการคือ สภาพแวดล้อมที่มีความจำกัดน้อยที่สุด ภาวะปกติ และการเรียนรู้ร่วม (ดารณี อุทัยรัตนกิจ.2538 : 13) และการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม เป็นกระบวนการช่วยเหลือคนพิการที่ต้องนำมาใช้อย่างเหมาะสม ได้แก่ การร่วมมือแบบมีส่วนร่วม ระหว่างผู้ปกครองและผู้ให้บริการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้กิจวัตรประจำวัน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนอย่างเหมาะสมและรวดเร็ว การใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนที่หาง่ายและมีอยู่ทั่วไปในห้องเรียน การใช้สื่อ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีเทคโนโลยีที่สามารถจัดหาและปรับให้เหมาะสมกับคนพิการ ได้ง่าย การพัฒนารูปแบบการให้บริการและติดตามผล โดยใช้แบบการให้บริการช่วยเหลือ และแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันดำเนินงาน ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเด็กพิการจะได้รับความช่วยเหลือด้านการศึกษาดรงตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล การปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนเด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านการศึกษา ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจตามความสามารถเฉพาะทาง เพราะเด็กแต่ละคนมีลักษณะสภาพปัญหาและความต้องการพิเศษแตกต่างระหว่างบุคคล จำเป็นต้องใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ในการจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล จนสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและทักษะในการดำรงชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษาที่สูงขึ้นหรืออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้นมีความแตกต่างกันทั้งระดับความรุนแรง และลักษณะความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจและพฤติกรรมด้านหนึ่งหรือหลายด้าน จึงต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและรอบคอบในกระบวนการจัดการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับเด็กทั้งด้านจุดมุ่งหมายทางการศึกษา รูปแบบของหลักสูตร การวางแผนในการนำหลักสูตรไปปฏิบัติและการประเมินการใช้หลักสูตร กระบวนการดังกล่าวนี้สำหรับเด็กพิเศษต้อง

จัดทำในลักษณะของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ส่วนการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . 2543 : 2-3)

นอกจากนี้ เบญจา ชลธารันนธ์ (2546 : 2) กล่าวว่า โรงเรียนต้องตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่พิการหรือมีความบกพร่อง โดยมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล นอกจากนั้นการวิจัยกรณีศึกษาโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 : ข) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการศึกษาเพื่อนำสู่การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการบนหลักสิทธิมนุษยชน สรุปสาระสำคัญไว้ข้อหนึ่งระบุว่า สถานศึกษาต้องตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับเด็กพิการแต่ละบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พุทธศักราช 2545 นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการของคณะกรรมการพิจารณาให้คนรับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา ว่าด้วยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล พุทธศักราช 2546 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ให้สถานศึกษาจัดตั้งคณะกรรมการ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 7 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร สถานศึกษา บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาการ รวมถึงผู้เรียนกรณีสามารถเข้าประชุมได้
2. คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 จัดให้มีการประเมินระดับความสามารถในปัจจุบันและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน
 - 2.2 จัดประชุมวางแผนการจัดจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
 - 2.3 จัดประชุมเพื่อประเมิน ทบทวน ปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลพร้อมจัดทำรายงานผลการประเมินการดำเนินการตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง
3. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้
 - 3.1 ข้อมูลทั่วไป
 - 3.2 ข้อมูลด้านการศึกษา
 - 3.3 การวางแผนการจัดการศึกษา

3.4 ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือ
อื่นใดทางการศึกษา

3.5 คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

3.6 ความเห็นของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้เรียน

4. ในการส่งต่อผู้เรียนที่จบการศึกษาแต่ละระดับหรือย้ายสถานศึกษา ให้สถานศึกษา
นำส่งแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รายงานผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการศึกษา
เฉพาะบุคคล แฟ้มประวัติ และแฟ้มสะสมงานนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษา
ต่อไป

5. หลักเกณฑ์นี้ใช้ในสถานศึกษาทุกรูปแบบและระดับ ทั้งสถานศึกษาของรัฐและ
เอกชนซึ่งผู้เรียนลงทะเบียนในสถานศึกษานั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน .
2548 : 125-126)

การพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู เป็น
สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะสามารถทำให้ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความ
ชำนาญเพิ่มขึ้น สามารถติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ ๆ ยังช่วยให้ตนเองมี
ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และสามารถที่จะพัฒนาหน่วยงานของตนให้บรรลุเป้าหมาย
สูงสุดอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็น
เครื่องมืออย่างหนึ่งในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะทำให้การจัด
การศึกษาให้กับคนพิการมีประสิทธิภาพโดยมุ่งศึกษาพื้นฐานความสามารถของคนพิการเฉพาะ
บุคคล เพื่อส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นตามความสามารถในการ
เรียนรู้ของแต่ละคน ดังนั้นครูที่จะให้การศึกษแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงจำเป็นต้องมี
ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นหลักฐานและองค์ประกอบที่
สำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้สามารถตอบสนองความ
ต้องการจำเป็นพิเศษบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่สถานศึกษาต้องดำเนินการ
ให้มีขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 8 ศูนย์ ได้รับความ
ถ่ายโอนจากกรมศาสนา 1 ศูนย์ฯ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสามัคคีธรรม ได้รับความ
ถ่ายโอนจากพัฒนาชุมชน 4 ศูนย์ฯ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าไผ่งาม ศูนย์พัฒนาเด็ก

เด็กบ้าน โคนน้ำเกียง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านลาดใต้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบุงบก องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งามจัดตั้งเอง 3 ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนนาดี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยหามต่าง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกลางเหนือ มีจำนวนทั้งหมด 239 คน และเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำนวน 12 คน แยกเป็นชาย 7 คน หญิง 5 คน แบ่งตามประเภทได้แก่ มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 10 คน มีความบกพร่องด้านสติปัญญา จำนวน 2 คน มีครูประจำศูนย์เด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จำนวน 16 คน และเป็นศูนย์ที่จัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทในลักษณะของการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มฟื้นฟูสมรรถภาพ เตรียมความพร้อมทางการศึกษา

จากการที่กฎหมายกำหนดสิทธิและโอกาสให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้นั้น จากบทบาทและภารกิจของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่กล่าวมา ทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้กับครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งในปัจจุบันครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีผู้ที่จบการศึกษาทางด้านการศึกษาพิเศษโดยตรง

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นนักวิชาการ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการให้ความรู้คำแนะนำ และคำปรึกษาแก่ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม เพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของเด็กและเป็นไปตามเจตนารมณ์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและสังคมอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู

2. เพื่อประชุมปฏิบัติการในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ของครู
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไม้งาม จังหวัดหนองบัวลำภู

3. เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครูใน
การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไม้
งาม จังหวัดหนองบัวลำภู

ขอบเขตการวิจัย

1. การพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไม้งาม จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตใน
การศึกษาดังนี้

1.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัย คือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วน
ตำบลป่าไม้งาม จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 8 ศูนย์

1.2 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหาร
ส่วนตำบลป่าไม้งาม จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาแบบแบบเจาะจง

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

1.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ กิจกรรมในการพัฒนาครูศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไม้งาม จังหวัดหนองบัวลำภู

- 1) กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 2) กิจกรรมการนิเทศ

1.3.2 ตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจและสามารถเขียนแผนการจัด
การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ได้ใน 6 ด้าน ได้แก่

- 1) การจัดทำข้อมูลพื้นฐาน
- 2) การเขียนรายละเอียดข้อมูลการศึกษาของเด็กเล็ก
- 3) ด้านการจัดการศึกษาเพื่อการวางแผน
- 4) การกำหนดความต้องการ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และการ

ช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา

- 5) การปรึกษาคณะกรรมการการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล
- 6) การรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไม้งาม จังหวัดหนองบัวลำภู ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนา หมายถึง การพัฒนาบุคลากรจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู โดยกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีและมีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

1.1 กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การดำเนินการประชุมของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาหรือฝึกฝนให้มีความรู้ความเข้าใจและเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้คำปรึกษาเพื่อให้ผลการประชุมบรรลุเป้าหมายเดียวกัน

1.2 กิจกรรมการนิเทศ หมายถึง การแนะนำให้คำปรึกษาช่วยแก้ปัญหา การกำกับติดตามของผู้วิจัยในด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยใช้แบบบันทึกการนิเทศและสัมภาษณ์

2. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP)

หมายถึง แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของ คนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

3. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) หมายถึง

แผนการสอนที่จัดทำขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายระยะยาวที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กพิการที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ หรือบุคคลที่สถานศึกษารับรองว่าเป็นคนพิการ จำนวนได้ 9 ประเภท ได้แก่ ความบกพร่องทางการเห็น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางร่างกาย/สุขภาพ มีปัญหาทางการเรียนรู้ ความบกพร่องทางพูด/ภาษา ความบกพร่องทางพฤติกรรม/อารมณ์ ออทิสติกและความบกพร่องพิการซ้ำซ้อน

5. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม หมายถึง ครูผู้ดูแลเด็ก หรือครูพี่เลี้ยงเด็กผู้ทำหน้าที่ดูแลเตรียมความพร้อมพัฒนาอบรมและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคลเพื่อส่งเสริมให้เด็กพัฒนาจนบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม มีครูจำนวน 16 คน

6. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม เป็นสถานที่ดูแลอบรมและให้การศึกษาเด็กอายุระหว่าง 3-5 ปี มีฐานะเทียบเท่าสถานศึกษา อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู มีจำนวน 8 ศูนย์

7. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตำบลป่าไผ่งาม มีหมู่บ้าน 12 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านลาดใต้ หมู่ที่ 2 บ้านป่าไผ่งาม หมู่ที่ 3 บ้านโคกน้ำเกี้ยว หมู่ที่ 4 บ้านโคกกลาง หมู่ที่ 5 บ้านโนนนาดี หมู่ที่ 6 บ้านโคกบ้านป่าสูง หมู่ที่ 7 บ้านบุงบก หมู่ที่ 8 บ้านห้วยหามต่าง หมู่ที่ 9 บ้านลาดเหนือ หมู่ที่ 10 บ้านกลางเหนือ หมู่ที่ 11 บ้านโคกศรีเจริญ และ หมู่ที่ 12 บ้านใหม่โพธิ์ทอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครุศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

2. ครุศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู มีความสามารถในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลได้ถูกต้องและสมบูรณ์ ตอบสนองความต้องการพิเศษ และความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคล

3. ครุศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลป่าไผ่งาม จังหวัดหนองบัวลำภู มีข้อมูลสำหรับนำไปพัฒนาครุศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อส่งเสริม และพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น